

Podivný ovoce

Karel Kryl

Seděla zádama k barovému pultu
že na ni hulákali votlučenym hlasem:
„Neplivej, sakra, na tu podlahu!“ a
dveře říkaly: „Mně zavírá samo,
a vůbec nemusíte pořád vrzat, slečno.“
A slečna říkala:
„Pro samý vrzání člověk neslyší vlastního slova,
a vůbec děte do háje,
mám dneska smutek.“
„To sme dvě, slečno,
povídá šatnářka,
„stejně sem žádnej nechodí,
kdo tady má pro těch pár divnejch ptáků dvě hodiny zmrzat.
A vůbec, du domu.“
Ptal jsem se jí: „A co muzika, paní, nelíbí?
Nelíbí?“
„Prósim Vás, takovýdle kuvíkání,
to si radějz zacpu uši.“
A vona Vám zrovinka v tu chvíli
tim svým narkomanským,
děsně smutnym,
unavenym hlasem
zpívala Billie,
Strange
fruit...